

**Ortaokul Öğrencilerinin Bazı Noktalama İşaretlerini ve
Yazım Kurallarını Uygulayabilme Düzeyleri
(İstanbul Örneği)***

**Determine the Level of Using the Orthography and Punctuation by the
Students at the Second Level of Primary School (Istanbul Sample)**

DOI= [10.17556/jef.72765](https://doi.org/10.17556/jef.72765)

Derya YILDIRIM** Erdoğan ULUDAĞ***

Özet

Bu araştırma ortaokul öğrencilerin yazım kuralları ve noktalama işaretlerini kullanma beceri düzeylerini belirlemek üzerine hazırlanmıştır. Çalışmada İstanbul'da bulunan bir okulun 5, 6, 7 ve 8. sınıfında okuyan 404 öğrenciyi kapsayan bir istatistik çalışmasıyla elde edilen veriler kullanılmıştır. Bu veriler, ayrıntılı biçimde, tablolar ve açıklamalar hâlinde sunulmuştur.

Çalışmada, araştırılmak istenen problemin mevcut durumunu ortaya koymaya yönelik olan betimsel yöntem kullanılmıştır. İlk olarak araştırılmak istenen noktalama işaretleri ve yazım kuralları belirlenmiştir. Daha sonra öğrencilerin seviyelerine uygun olan ve araştırma için uygun nitelikte bir metin hazırlanmıştır. Metin, ilköğretim ikinci kademe sınıflarında öğrencilere dikte ettirilip uygulama sonunda kâğıtlar toplanmıştır. Öğrencilerin yazdıkları kâğıtlar tek tek okunarak belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulama becerileri incelenmiş ve yaptıkları hatalar kâğıt üzerinde işaretlenip sayısal olarak tespit edilmiştir.

Uygulama sonucu elde edilen veriler bilgisayara aktarılmıştır. Daha sonra bu veriler SPSS programı ile değerlendirilip öğrencilerin bazı noktalama işaretleri ve yazım kurallarını uygulayabilme düzeyleri ve bu düzeyin bazı değişkenlere göre

* Bu çalışma 2016 'da kabul edilen yüksek lisans tezinin özetidir.

** Erzincan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi,
d_yildirimm@hotmail.com

*** Yrd. Doç. Dr. Erzincan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü,
euludag@erzincan.edu.tr

değişip değişmediği tespit edilmiştir. Öğrencilerin belirlenen noktalama işaretleri ve yazım kurallarını kullanma beceri düzeylerini belirlemek için ANOVA testi uygulanmış, test sonucunda ulaşılan değerler tablolar halinde ortaya konulmuştur.

Araştırma sonucunda ortaokul öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama becerilerinde farklılıklar tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Yazılı anlatım, yazım kuralları, noktalama işaretleri.

Abstract

The purpose of this study is to determine the level of using the orthography and punctuation by the students at the second level of primary schools. This study was carried out with a school' 5, 6, 7 and 8th grade students in İstanbul, the number of the students were 404 and the data is obtained by statistics. The data was demonstrated with tables in details.

In this study, the descriptive method has been used where the current case of the required problem is revealed. First, the spelling rules and the punctuation to be researched were determined. Following, a text which is suitable to both the study and the level of the students was organized. The secondary school students had the text dictated and the papers were collected. The student's papers were examined closely and the determined punctuations and the skills of using spelling rules were analyzed. Also, the mistakes were marked on the paper. They were calculated numerically.

The result of the practice was transferred to a computer. Later, this data was evaluated. In this study, the descriptive method has been used where the current case of the required problem is revealed. In this study, the descriptive method has been used where the current case of the required problem is revealed. With SPSS program and the student's level of applying the particular punctuations and spelling rules was detected. Stability of some variations was monitored. In order to determine the student's level of using the spelling and punctuation rules, ANOVA test was applied and the acquired results were displayed in the tables.

As a result it was determined that there were differences between the using of orthography and punctuation skills of the students.

Key words: Essay writing, syntax, punctuation.

Giriş

İnsan sürekli olarak kendini ifade etme arayışı içerisinde. Bu yazılı veya sözlü ifadelerle sağlamaya çalışır. İnsan duygularını, ihtiyaçlarını, isteklerini, düşüncelerini karşısındakine doğru bir şekilde aktarmak ve anlaşılacak ister. Bu iletişimin sağlıklı bir şekilde gerçekleşebilmesi için dilin çok iyi kullanılması gerekir.

İnsanların, duygu ve düşüncelerini aktarabilmeleri ve okuduğunu karşısındakine anlatabilmeleri için işaret sistemlerinden oluşan harfleri ve bu harfleri düzenleyen kurallar bütünü bilmeleri gerekmektedir. Bunlar yazılı anlatımda en iyi noktalama işaretleri ile sağlanır. Noktalama işaretleri olmadan da iletişim mümkündür; yalnız verilmek istenen adrese teslim etmek için noktalama işaretleri şart ve vazgeçilmezdir.

Sözlü anlatımda duygu ve düşünceleri, korkuları, heyecanları, sevinci ve daha birçok şeyi anlatmak için yardımcı unsurlar vardır. Ancak yazılı anlatımda jest, mimik, ses tonu, vücut dili gibi yardımcı unsurlardan bahsedilemez. Burada da devreye noktalama işaretleri girer. Yazılı anlatımda ortaya çıkabilecek tüm aksaklıkları, yanlış anlamaları, hedefi şaşırان iletileri ve iletilerin yönünü değiştiren unsurları, anlam karışıklıklarını ortadan kaldıracak en önemli unsur noktalama işaretleridir.

Dilin varlığını devam ettirmesinde yazılı unsurların önemli bir rolü vardır. Çünkü bu yazılı unsurlar kalıcı birer belge niteliğindedir ve yazılı belgelerin de tıpkı dil gibi belirli kuralları vardır. Noktalama ve yazım bu kurallar içerisinde yer alır. Noktalamanın doğru kullanılması ve kelimelerin uygun bir şekilde yazımı hem okuyucunun hem de yazarın işini kolaylaştırır. Yazar doğru noktalama ve yazımla ifade etmek istediğini okura daha açık bir şekilde iletir, okur ise ifade edilmek istenen doğru bir şekilde algılar ve yorumlar.

Bir dilin belli kurallarla yazıya geçirilmesine *yazım* ya da *imla* adı verilir (TDK Türkçe Sözlük 2011, 2561).

Yazım kuralları, bir dildeki sözcüklerin yazılış biçimlerini belirleyen kurallardır. Başlıca yazım kuralları şunlardır:

dE bağlacının yazılışı, ki bağlacının yazılışı, ne...ne bağlacının yazılışı, soru eki m^l'nin yazılışı, fiil çekimi ile ilgili yanlışlıklar, mastar eklerinin yazılışı, iken'in yazılışı, ile'nin ek olarak yazılışı, ek fiil olan imek'in yazılışı, pekiştirmeli sıfatların yazılışı, sayıların yazılışı, büyük harflerin kullanıldığı yerler, birleşik kelimelerin yazılışı, alıntı kelimelerin yazılışı, yabancı özel adların yazılışı, Türk devlet ve topluluklarındaki özel adların yazılışı.

Duygu ve düşünceleri daha açık ifade etmek, cümlenin yapısını ve duraklama noktalarını belirlemek, okumayı ve anlamayı kolaylaştırmak, sözün vurgu ve ton gibi özelliklerini belirtmek üzere kullanı-

lan işaretlere *noktalama işaretleri* denir (TDK Yazım Kılavuzu 2005, 32).

Türkçede kullandığımız başlıca noktalama işaretleri şunlardır: Nokta (.), virgül (,), noktalı virgül (;), iki nokta üst üste (:), üç nokta (...), soru işareti (?), ünlem işareti (!), kısa çizgi (-), uzun çizgi (—), eğik çizgi (/), tırnak işareti (“ ”), tek tırnak işareti (‘ ’), tırnak işareti (“ ”), Yay ayraç ya da parantez (()), köşeli ayraç ([]), kesme işareti (‘).

Noktalama işaretlerinden nokta, virgül, noktalı virgül, iki nokta, üç nokta, soru, ünlem, tırnak işaretleri, ayraç ve kesme ait oldukları kelimelere bitişik olarak yazılır ve kesme dışındaki işaretlerden sonra bir harf boşluğu ara verilir.

Noktalama ve yazım, anlatımın en önemli unsurlarından biridir. Nasıl ki konuşma dilinde etkili olabilmek, daha iyi anlaşılabilmek için jest ve mimiklere başvuruluyorsa yazı dilinde de etkinliği artırmak için noktalama işaretlerine ve imlaya başvurulur. Ancak kullanılan noktalama işaretlerinin ve yazımın etkili olabilmesi için öncelikle onların görevleri ve kullanılması gereken yerler hakkında fikir sahibi olunmalıdır. Meşhur sözde denildiği gibi “söz uçar, yazı kalır”. Bu nedenle yazı dilinin kurallarına eğitim-öğretim sürecinin her aşamasında gereken hassasiyet gösterilmelidir.

Eğitim-öğretim sürecinin değişik aşamalarında bulunan öğrencilerin metin oluştururken noktalama işaretleri ve yazım kurallarını kullanma beceri düzeylerini tespit etmeyi amaçlayan benzer nitelikte araştırmalar da bulunmaktadır. Bu araştırmaların bazıları şunlardır:

Çetin (2013), ilköğretim 4. sınıf öğrencilerinin yazım kurallarını uygulayabilme ve noktalama işaretlerini kullanabilme düzeylerini tespit etmek için yaptığı araştırmada tesadüfi yöntemle seçtiği 188 öğrenci üzerinde çalışmıştır. Bağcı (2011) ise ilköğretim 8. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretleri ile yazım kurallarını uygulayabilme düzeylerini incelediği betimsel nitelikteki araştırmasında Türkçe ders kitaplarından seçtiği iki ayrı metinde belirlediği noktalama işaretlerinin yerlerini boş bırakarak öğrencilerden bu boşlukları uygun noktalama işaretleriyle doldurmalarını ve yine aynı metinler üzerindeki yazım yanlışları bulunan kelimeleri tespit edip düzeltilmelerini isteyerek elde ettiği bulgularla 8. sınıf öğrencilerinin noktama işaretleri ile yazım kurallarını uygulayabilme başarılarını belirlemeye çalışmıştır. İlköğre-

tim 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme becerileri ile Türkçe dersine ilişkin tutumlarını araştıran Karagül (2010), bu doğrultuda öğrencilere farklı türlerde yazma çalışmaları yaptırmıştır. İlköğretim öğrencilerinin yazım kurallarını kullanma düzeylerini belirlenmesi amacını taşıyan bir başka araştırmada Bayram ve Erdemir (2006); Amasya merkezinde bulunan 15 ilköğretim okulunun 6, 7 ve 8. sınıfında okuyan ve rastgele seçilen 450 öğrenciyi kapsayan bir istatistik çalışmasıyla elde edilen verileri kullanarak, yazım kurallarını kullanma düzeylerini ortaya koymuştur. Uludağ (2002) ise ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama beceri düzeylerinin incelediği araştırmasında ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazdığı kompozisyon metinlerini incelemiş ve elde edilen verileri yüzde ve frekans üzerinden değerlendirmiştir.

İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarının değerlendirildiği bir başka çalışmada (Arıcı ve Ungan 2008) “Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği” kullanarak yazılı anlatım uygulama çalışması yapmıştır. Yılmaz (2011), yaptığı araştırmada ortaokul öğrencilerinin yazılı anlatım becerilerini çeşitli değişkenler açısından incelemiş, 109 öğrencinin çalışma kâğıtları üzerinde dil bilgisiyle ilgili anlatım bozukluğu içeren 380 cümle tespit ederek, bu cümleleri ilgili konu başlıkları altında tasnif etmiştir. Erdem (2007), dokuzuncu sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarına ulaşma düzeylerini incelediği çalışmasında verileri, öğrencilere uygulanan tutum ölçeği, sosyo-ekonomik durum anketi, yazım ve noktalama kurallarına uyulmadan verilen metin gibi araçlar yardımıyla elde etmiştir.

Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü’nde öğrenim gören 1, 2, 3 ve 4. sınıf öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen araştırmada seçilen metin üzerinde kasten yazım yanlışları yapılmış ve öğrencilerden hatalı yazıldığını düşündükleri sözlerin doğrusunu yazmaları istenmiştir (Topuzkamış 2009). Bazı yazım kurallarını uygulama becerilerini inceleyen Uludağ (2002), eğitim fakültesi ikinci sınıf öğrencilerinin işitme yoluyla metin oluştururken yazım kurallarından “dE” ve “ki” bağlacı ile “mİ” soru ekini uygulama becerilerini, kayıtlı oldukları program ve cinsiyete göre tespit etmeğe çalışmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Öğretmen Adaylarının Bazı Yazım Kurallarını Uygulama Beceri Düzeyi Tespit

Ölçeği” kullanmıştır. Karabuğa (2011) ise, Türkçe öğretmeni adayı eğitim fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarında noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme düzeylerini doküman inceleme tekniğini kullanarak incelemiştir.

Yaptığımız bu araştırmanın amacı; ortaokul 5, 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin işitme yoluyla metin oluştururken noktalama işaretlerinden; *nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti* ile yazım kurallarından; *bağlaç olan dE, bağlaç olan ki, mİ soru eki ve büyük harf* kullanma beceri düzeylerini tespit etmektir.

Araştırmanın Esas Problemi ve Alt Problemleri

Ortaokul öğrencilerinin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme düzeyleri nedir?

Alt Problemler

- 1- Öğrencilerin noktalama işaretlerini kullanabilme beceri düzeyleri nedir?
- 2- Öğrencilerin yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?
- 3- Cinsiyetlerine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?
- 4- Sınıf seviyelerine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?
- 5- Geldiği coğrafi bölgeye göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?
- 6- Kardeş sayılarına göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?

7- Anne eğitim durumlarına göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?

8- Anne mesleğine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?

9- Baba eğitim durumlarına göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?

10- Baba mesleğine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?

Yöntem

Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel yöntem kullanılmıştır. Nicel araştırmalar, sayısal olarak ölçülebilen verilerin istatistiksel çözümlenmeleri aracılığıyla sosyal olguları inceleyen ve bu olgular arasındaki neden-sonuç ilişkilerini ortaya koyarak sosyal düzenin kanunlarını keşfetmeyi amaçlayan araştırmalardır. (www.bingol.edu.tr, 2016). Kısaca nicel araştırmaya ölçülebilir veri elde etmeyi amaçlayan ve verileri istatistiksel tekniklerle analiz eden yaklaşımlardır denilebilir (Ekiz 2007).

Nicel araştırmaların avantajlarının yanında birtakım sınırlılıkları da vardır. Nicel araştırmalar genelleştirilebilir sonuçlar üretebilir ve farklı gruplar arasında farklılaşma yapabilir. Bu tür araştırmalarda aynı zamanda kuramların doğruluk derecesi tespit edilir ve belirli bir yapı içindeki ilişkiler incelenir. Tüm bunlar nicel araştırmaların avantajları arasında sayılabilir. Buna rağmen nicel araştırmalarda mükemmel örneklem almak ve yeterli sayıda veri toplamak güçtür. Dolayısıyla mükemmel ölçüm şartları da her zaman sağlanamaz. Nicel araştırmalarda ölçme önyargı da yansıtabilir ve bu tür araştırmalarda model dışındaki veriler ile ilgilenilmez (Büyüköztürk vd., 2008).

Betimsel yöntemde esas olan araştırılmak istenen problemin mevcut durumunu ortaya koymaktır. Betimsel araştırma, çalışılan konunun mevcut durumuna ilişkin hipotezler test etmek için veya sorulara cevap bulmak için veriler toplamayı gerektirir (notoku.com, 21.02.2016).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2012-2013 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde İstanbul'un Bağcılar ilçesinde bulunan Mahmutbey İlköğretim Okulu'nda öğrenim gören tesadüfi örneklem yoluyla seçilen 404 öğrenci oluşturmuştur. Öğrencilerin sınıfları ve sayıları şu şekildedir:

Tablo 1
Çalışma Örnekleminin Dağılımı

<i>Sınıf Seviyesi</i>	<i>Mahmutbey İ.</i>
5	77
6	107
7	96
8	124
Toplam	404

Tablo 1'e göre Mahmutbey İlköğretim Okulu'nda 5. sınıfta 77, 6. sınıfta 107, 7. sınıfta 96, 8. sınıfta 124 olmak üzere toplamda 404 öğrenci bulunmaktadır.

Verilerin Toplanması

Araştırmada öğrencilerin yazılı anlatım becerilerini belirlemek üzere dikte etme tekniğinden yararlanılmıştır.

Dikte, öğrencilere yazım ve noktalama kurallarına uygun olan bir yazım becerisi kazandırması bakımından önemlidir. Öğrencilere haftada iki gün onar dakika yaptırılacak dikte çalışmaları, yazma, telaffuz, sözcük dağarcığı vb. alanlarda dikkate değer gelişim sağlar (Yangın 2002).

Türkçe dersi bilgidен ziyade beceri kazandırma dersidir. Bu nedenle dikte çalışmaları özellikle Türkçe derslerinde önemli bir yere sahiptir. Bu teknik yazım kurallarının pekişmesine de katkı sağlar. Öğretmen gerek noktalama işaretlerinin kullanılmasını pekiştirmek, gerekse yeni kelimeleri kavratmak ve kültürel değerleri tanıtmak için uygun bulduğu metinleri dikte ettirmelidir. Ancak dikte ettirilecek me-

tinler iyi seçilmeli ve normal hızda okunmalı ve sonra mutlaka kontrol edilmelidir (Tekşan 2010).

Çalışmada araştırılmak istenen noktalama işaretleri: *nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti*; yazım kuralları ise *büyük harfin kullanımı, bağlaç olan dE ve ki ile soru eki olan mİ* olarak belirlenmiştir. Öncelikle ortaokul öğrencilerinin seviyelerine uygun olan ve araştırma için kullanılacak nitelikte bir metin hazırlanmıştır. Bu metnin öğrenci düzeyine uygunluğu ve araştırılmak istenen konuyu ölçebilme düzeyi, alanlarında uzman olan akademisyenler ile Türkçe öğretmenlerinin görüşlerine başvurularak belirlenmiş ve söz konusu metnin yapılacak çalışma için uygunluğu teyit edilmiştir. Metin, ortaokul sınıflarında -işitilebilir bir ses tonu; okuma hızı; vurgu ve tonlama; noktalama işaretleri; uzun cümlelerin anlamlı parçalar halinde bölünmesi gibi hususlara dikkat edilerek- öğrencilere dikte ettirilip, uygulama sonunda kâğıtlar toplanmıştır.

Verilerin Analizi

İlk olarak öğrencilerin yazdıkları kâğıtlar tek tek okunarak belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını kullanma becerileri incelenmiş ve yaptıkları hatalar kâğıt üzerinde işaretlenip sayısal olarak tespit edilmiştir.

Uygulama sonucu elde edilen veriler bilgisayara aktarılmıştır. Daha sonra bu veriler SPSS programı ile değerlendirilip öğrencilerin bazı noktalama işaretleri ve yazım kurallarını uygulayabilme düzeyleri ve bu düzeyin bazı değişkenlere göre değişip değişmediği tespit edilmiştir. Uygulama sonucunda ulaşılan değerler tablolar halinde ortaya konulmuştur.

Bulgular

Araştırmada ortaokul öğrencilerinin sınıf seviyelerine ve birtakım özelliklere göre belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulama beceri düzeylerinin farklılık gösterdiği bulunmuştur.

404 öğrencinin yazılı anlatım uygulamalarının incelenmesi sonucunda elde edilen veriler; ortaokulda öğrenim gören öğrencilerin

yazılı anlatım içerisinde önemli bir yere sahip olan yazım kurallarını uygulama ve noktalama işaretlerini kullanma konularında gerekli becerileri yeterli düzeyde kazanamadıkları görülmektedir.

Çalışmada yapılan uygulama sonucunda öğrencilerden toplanan kâğıtlarda söz konusu yazım kurallarının ve noktalama işaretlerinin kullanımına ilişkin birçok hata tespit edilmiştir. Öğrencilere dikte ettirilen metinde 53 adet büyük harf, 4 adet bağlaç olan dE, 4 adet bağlaç olan ki ve 4 adet soru eki olan mİ yer almaktadır. Büyük harfi araştırmaya katılan 404 öğrenciden 7'si (% 1.7), dE bağlacını 87'si (% 21.5), ki bağlacını 1'i (% 0.2), mİ soru ekini ise 131'i (% 32.4) doğru; büyük harfi öğrencilerden 397'si (% 98.3), dE bağlacını 317'si (% 78.5), ki bağlacını 403'ü (% 99.8), mİ soru ekini ise 273'ü (% 67.6) yanlış uygulamıştır.

Uygulamaya katılan öğrencilerin %32.4 oranında en başarılı oldukları yazım kuralı mİ soru ekinin yazımıdır. En başarısız olunan yazım kuralı ise %0.2'lik oranla ki bağlacının yazımıdır. Bu durum öğrencilerin çok sık karşılaşmadığı yazım kuralları ve noktalama işaretlerinin kullanımında daha çok hata yaptıklarını göstermektedir.

Araştırmanın ilk problemini *Öğrencilerin -seçilmiş bazı- noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp ortaokul 5, 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin dikte ettirilen metinlerde belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Öğrencilerin söz konusu noktalama işaretlerini doğru ve yanlış kullanma sayıları yüzde ve frekans olarak Tablo 2'de şu şekilde belirtilmiştir:

Tablo 2
Öğrencilerin Bazı Noktalama İşaretlerini Doğru
Kullanma Düzeyi Puanlarının Yüzde ve Frekans Dağılımları

Noktalama İşaretleri	Doğru Uygulayanlar		Yanlış Uygulayanlar	
	f	%	F	%
Nokta	37	9.2	367	90.8
Virgül	5	1.2	399	98.8
Soru işareti	66	16.3	338	83.7
Ünlem	42	10.4	362	89.6
İki nokta	16	4.0	388	96
Noktalı virgül	1	0.2	403	99.8
Üç nokta	131	32.4	273	67.6
Kısa çizgi	53	13.1	351	86.9
Kesme işareti	57	14.1	347	85.9

Öğrencilere dikte ettirilen metinde 19 adet nokta, 8 adet virgül, 7 adet soru işareti, 2 adet ünlem, 7 adet iki nokta, 2 adet noktalı virgül, 1 adet üç nokta, 1 adet kısa çizgi, 3 adet kesme işareti yer almaktadır.

Tablo 2'ye göre araştırmaya katılan 404 öğrenciden noktayı 37'si (% 9.2), virgülü 5'i (% 1.2), soru işaretini 66'sı (% 16.3), ünlemi 42'si (% 10.4), iki noktayı 16'sı (% 4), noktalı virgülü 1'i (% 0.2), üç noktayı 131'i (% 32.4), kısa çizgiyi 53'ü (% 13.1), kesme işaretini ise 57'si (% 14.1) doğru uygulamıştır. Yine araştırmaya katılan 404 öğrenciden noktayı 367'si (% 90.8), virgülü, 399'u (% 98.8), soru işaretini 338'i (% 83.7), ünlemi 362'si (% 89.6), iki noktayı 388'i (% 96), noktalı virgülü 403'ü (% 99.8), üç noktayı 273'ü (% 67.6), kısa çizgiyi, 351'i (% 86.9), kesme işaretini ise 347'si (% 85.9) yanlış uygulamıştır.

Araştırmanın ikinci problemini *Öğrencilerin -seçilmiş bazı- yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp ortaokul 5, 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin belirlenen noktalama işaretlerini dikte ettirilen metinlerde doğru kullanıp kullanmadıkları incelenmiş ve veriler değerlendirilmiştir. Öğrencilerin söz konusu yazım kurallarını doğru ve yanlış uygulama sayıları yüzde ve frekans olarak Tablo 3'te şu şekilde belirtilmiştir:

Tablo 3
Öğrencilerin Bazı Yazım Kurallarını Doğru Uygulama Düzeyi Puanlarının Yüzde ve Frekans Dağılımları

Yazım Kuralları	Doğru Uygulayanlar		Yanlış Uygulayanlar	
	f	%	f	%
Büyük harfin yazımı	7	1.7	397	98.3
dE bağlacının yazımı	87	21.5	317	78.5
ki bağlacının yazımı	1	0.2	403	99.8
mİ soru ekinin yazımı	131	32.4	273	67.6

Öğrencilere dikte ettirilen metinde 53 adet büyük harf, 4 adet bağlaç olan dE, 4 adet bağlaç olan kİ ve 4 adet soru eki olan mİ yer almaktadır.

Tablo 3'e göre büyük harfi öğrencilerden 7'si (% 1.7), dE bağlacını 87'si (% 21.5), ki bağlacını 1'i (% 0.2), mİ soru ekini ise 131'i (% 32.4) doğru uygulamıştır. Yine tabloya göre büyük harfi öğrencilerden 397'si (% 98.3), dE bağlacını 317'si (% 78.5), ki bağlacını 403'ü (% 99.8), mİ soru ekini ise 273'ü (% 67.6) yanlış uygulamıştır.

Araştırmanın üçüncü problemini *Cinsiyetlerine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp cinsiyete göre öğrencilerin belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını dikte ettirilen metinde doğru uygulayıp uygulayamadıkları incelenmiş ve değerlendirilmiştir.

Cinsiyete göre araştırma sonuçlarına bakıldığında kız öğrencilerin, erkek öğrencilere göre daha başarılı oldukları görülmektedir. Sonuçlara göre yalnızca 0.1'lik farkla erkek öğrencilerin noktalı virgülü kullanımlarında kız öğrencileri geçtiği görülmektedir. Araştırma sonuçları cinsiyete göre öğrencilerin *nokta, virgül, soru işareti, ünlem, üç nokta, kesme işareti, büyük harf kullanımı, dE ve ki bağlacı ile mİ soru ekinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olduğunu; iki nokta, noktalı virgül ve kısa çizginin kullanım ortalamaları arasındaki farkın ise anlamlı olmadığını* göstermektedir.

Araştırmanın dördüncü problemini *Sınıf seviyelerine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini (nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti) kullanabilme ve yazım kurallarını (büyük harfin kullanımı, bağlaç olan dE, bağlaç olan ki, soru eki mİ) uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp sınıf seviyelerine göre öğrencilerinin belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını dikte ettirilen metinlerde doğru uygulayıp uygulayamadıkları incelenmiş ve veriler değerlendirilmiştir.

Araştırma sonuçları sınıf seviyelerine göre öğrencilerin nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, üç nokta, kısa çizgi, büyük harf kullanımı, dE ve ki bağlacı ile mİ soru ekinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olduğunu; kesme işaretinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın ise anlamlı olmadığını göstermektedir. Araştırma sonuçları sınıf seviyelerine göre incelendiğinde 8. sınıf öğrencilerinin diğer sınıflara göre daha başarılı oldukları görülmektedir. 8. sınıf öğrencilerinin sene sonunda girecekleri merkezi sınav için yapmış olduğu çalışmalar bu durumda etkili olmuş olabilir.

Araştırmanın beşinci problemini *Geldiği coğrafi bölgeye göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini (nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti) kullanabilme ve yazım kurallarını (büyük harfin kullanımı, bağlaç olan dE, bağlaç olan ki, soru eki mİ) uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp geldiği coğrafi bölgeye göre öğrencilerinin belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını dikte ettirilen metinlerde doğru uygulayıp uygulayamadıkları incelenmiş ve veriler değerlendirilmiştir.

Araştırma sonuçları geldiği coğrafi bölgeye göre öğrencilerin söz konusu noktalama işaretleri ve yazım kurallarını kullanım ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olmadığını göstermektedir. Çalışmada öğrencilerin geldikleri coğrafi bölge ile yazılı anlatım becerileri arasındaki farkın anlamlı olmadığı bulunmuştur.

Araştırmanın altıncı problemini *Kardeş sayılarına göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini (nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti) kullanabilme ve yazım kurallarını (büyük harfin kullanımı, bağlaç olan dE, bağlaç olan ki, soru eki mİ) uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp kardeş sayısına göre öğrencilerinin belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını dikte ettirilen metinlerde doğru uygulayıp uygulamadıkları incelenmiş ve veriler değerlendirilmiştir.

Araştırma sonuçları kardeş sayısına göre öğrencilerin nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti, büyük harf kullanımı, dE ve ki bağlacı ile mİ soru ekinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olmadığını göstermektedir. Çalışmada öğrencilerin kardeş sayısı ile yazılı anlatım becerileri arasındaki farkın anlamlı olmadığı bulunmuştur. Araştırmada kardeş sayıları farklı olan öğrencilerin yazılı anlatım becerileri bakımından benzerlik gösterdikleri sonucuna varılmıştır. Yani, kardeş sayısı çok olan öğrencilerle az olan öğrencilerin yazılı anlatım becerileri birbirine benzerdir. Yılmaz'ın (2011) yaptığı çalışmanın sonuçları da bununla benzerlik göstermektedir.

Araştırmanın yedinci ve dokuzuncu problemini *Anne ve baba öğrenim durumlarına göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini (nokta, virgül, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti) kullanabilme ve yazım kurallarını (büyük harfin kullanımı, bağlaç olan dE, bağlaç olan ki, soru eki mİ) uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp anne ve baba öğretim durumuna göre öğrencilerinin belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını dikte ettirilen metinlerde doğru uygulayıp uygulamadıkları incelenmiş ve veriler değerlendirilmiştir.

Anne ve baba öğretim durumuna göre neticeye bakıldığında annesi ya da babası lise ve üzeri öğrenim görmüş olanların araştırmadaki sonuçları diğerlerine göre biraz daha iyi olduğu görülmektedir. Bu da eğitim seviyesinin öğrencinin eğitim hayatında etkili olduğunu göstermektedir. Okulda alınan eğitim evde de desteklendiği zaman tam bir başarıya ulaşılabilir.

Araştırma sonuçları anne öğrenim durumuna göre öğrencilerin virgöl, ünlem, iki nokta ve mI soru ekinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olduğunu; nokta, soru işareti, üç nokta, kısa çizgi, noktalı virgöl, kesme işareti, büyük harf kullanımı, dE ve ki bağlacının kullanım ortalamaları arasındaki farkın ise anlamlı olmadığını göstermektedir.

Araştırma sonuçları baba öğrenim durumuna göre ise öğrencilerin nokta ve soru işaretini kullanım ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olduğunu; virgöl, ünlem, iki nokta, noktalı virgöl, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti, büyük harf kullanımı, dE ve ki bağlacı ile mI soru ekinin kesme işaretinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın ise anlamlı olmadığını göstermektedir.

Araştırmanın sekizinci ve onuncu problemini ise *Anne ve baba mesleğine göre öğrencilerin bazı noktalama işaretlerini (nokta, virgöl, soru işareti, ünlem, iki nokta, noktalı virgöl, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti) kullanabilme ve yazım kurallarını (büyük harfin kullanımı, bağlaç olan dE, bağlaç olan ki, soru eki mI) uygulayabilme beceri düzeyleri nedir?* sorusu oluşturmaktadır. Bu alt probleme ilişkin verilere bakılıp *anne ve baba mesleğine* göre öğrencilerinin belirlenen noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını dikte ettirilen metinlerde doğru uygulayıp uygulamadıkları incelenmiş ve veriler değerlendirilmiştir.

Anne meslek grubu açısından sonuçlarda pek bir farka rastlanmamıştır. Baba meslek grubuna göre meseleye baktığımızda ise babası memur ve esnaf olan öğrencilerin araştırma sonuçları diğerlerine göre biraz daha yüksek çıkmıştır.

Araştırma sonuçları anne meslek durumuna göre öğrencilerin iki noktayı kullanım ortalaması arasındaki farkın anlamlı; nokta, virgöl, soru işareti, ünlem, noktalı virgöl, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti, büyük harf kullanımı, dE ve ki bağlacı ile mI soru ekinin kulla-

nım ortalamaları arasındaki farkın ise anlamlı olmadığını göstermektedir.

Baba meslek durumuna göre öğrencilerin nokta ve soru işaretini kullanım ortalaması arasındaki farkın anlamlı; virgül, ünlem, iki nokta, noktalı virgül, üç nokta, kısa çizgi, kesme işareti, büyük harf kullanımı, *dE* ve *ki* bağlacı ile *mİ* soru ekinin kullanım ortalamaları arasındaki farkın ise anlamlı olmadığını göstermektedir.

Araştırmada bahsi geçen kuralların kullanımında görülen eksiklikleri tek bir nedene bağlamak zordur. Bu durumdaki başarı ya da başarısızlıklar okul, öğretmen ve velilerin tutumu, çeşitli psikolojik ve sosyal sebepler, dile karşı tutum, öğrencilerin ekonomik durumu, sınıflardaki öğrenci sayısının azlığı/çokluğu gibi sebeplerle ilgili olabilir.

Yazım ve noktalama işaretleri konusunda yanlışla düşünülmesi öğrencilerin konu hakkında yeterli bilgiye sahip olmamasına bağlanabilir. Bunun yanı sıra bilgi konusunda yeterli olan bazı öğrenciler ise bu konuya gereken özeni ve dikkati göstermiyor olabilir.

Sonuç ve Tartışma

Çalışma neticesinde öğrencilerden toplanan kâğıtlarda söz konusu yazım kurallarının ve noktalama işaretlerinin kullanımına ilişkin birçok hata tespit edilmiştir. Bu durum yapılan birçok çalışma ile benzerlik göstermektedir:

Çetin (2013) ilköğretim 4. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama düzeylerini tespit etmek için hazırladığı çalışmada tesadüfi yöntemle seçtiği 188 öğrenci üzerinde çalışmıştır. Araştırma sonuçlarına genel olarak bakıldığında öğrencilerin çalışmada yer alan noktalama işaretlerini doğru kullanabilme becerilerinin düşük olduğu tespit edilmiştir. Karagül (2010) ise ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulayabilme becerilerini araştırdığı çalışmada öğrencilere farklı türlerde yazma çalışmaları yaptırarak araştırma neticesinde öğrencilerin belirtilen yazım kurallarını uygulayabilme ve noktalama işaretlerini kullanabilme becerilerinin beklenen düzeyin altında kaldığını tespit etmiştir.

İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarının değerlendirildiği çalışmada (Arıcı ve Urgan 2008) “Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği” kullanılarak yazılı anlatım uygulama ça-

lışması yapılmıştır. Araştırma sonunda, öğrencilerin daha çok yazım, kelime ve noktalama yanlışı yaptığı tespit edilmiştir. Bayram ve Erdemir (2006), Amasya merkezinde bulunan 15 ilköğretim okulunun 6, 7 ve 8. sınıfında okuyan ve rastgele seçilen 450 öğrenciyi kapsayan çalışmalarını ilköğretim öğrencilerinin yazım kurallarını kullanma düzeylerini belirlemeyi amaçlamışlar; araştırma sonucunda elde edilen verilere göre araştırma kapsamındaki öğrencilerin genel ağırlıklı başarı ortalamalarının % 68.33 olduğu ve söz konusu öğrencilerin imlâ seviyelerinin beklenen düzeyin altında olduğu neticesine varmışlardır. Uludağ (2002) ise ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama beceri düzeylerinin incelediği araştırmada ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin kompozisyon metinleri incelenmiş ve konu ile ilgili elde edilen veriler yüzde ve frekans üzerinden değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazım ve noktalama kuralları becerilerinde ciddi problemler olduğunu tespit etmiştir.

Karabuğa (2011), Türkçe öğretmeni adayı eğitim fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarında noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme düzeylerini doküman inceleme tekniğini kullanarak incelediği araştırmasında öğrencilerin noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme düzeylerini belirlemek için öğrencilere farklı zamanlarda serbest yazma ve yaratıcı yazma çalışmaları yaptırmıştır. Öğrencilerin yazılı anlatım çalışmalarını değerlendirmek için ise “Noktalama İşaretleri Ölçeği ve Yazım Kuralları Ölçeği” kullanmıştır. Çalışma neticesinde öğrencilerin yazım kurallarını kullanabilme düzeylerinin “iyi”, noktalama işaretlerini kullanabilme düzeylerinin ise “orta” seviyede olduğu sonucuna ulaşmıştır. Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü’nde öğrenim gören 1, 2, 3 ve 4. sınıf öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen araştırmada Topuzkamış (2009), seçtiği metin üzerinde kasten yazım yanlışları yapmış ve öğrencilerden hatalı yazıldığını düşündükleri sözlerin doğrusunu yazmalarını istemiştir. Araştırma sonunda öğrencilerin bazı yazım kurallarını uygulamada oldukça eksik kaldığı sonucuna ulaşmıştır.

Cinsiyete göre araştırma sonuçlarına bakıldığında kız öğrencilerin, erkek öğrencilere göre daha başarılı olduğunu; ayrıca ailenin eko-

nomik durumuyla öğrenci başarısı arasında bir ilişki olduğunu göstermektedir. Benzer sonuçları farklı araştırmalarda da görmekteyiz:

Yılmaz (2011), ortaokul öğrencilerinin yazılı anlatım becerilerini çeşitli değişkenler açısından incelediği çalışmasında 109 öğrencinin çalışma kâğıtları üzerinde dil bilgisiyle ilgili anlatım bozukluğu içeren 380 cümle tespit ederek, bu cümleleri ilgili konu başlıkları altında tasnif etmiştir. Çalışma neticesinde Yılmaz, kız öğrencilerin yazılı anlatım becerilerinin erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Bağcı (2011), ilköğretim 8. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretleri ile yazım kurallarını uygulayabilme düzeylerini incelediği araştırmasında Türkçe ders kitaplarından iki ayrı metin seçmiş, seçtiği metinlerde belirlediği noktalama işaretlerinin yerlerini boş bırakarak öğrencilerden bu boşlukları uygun noktalama işaretleriyle doldurmalarını; yine aynı metinler üzerindeki yazım yanlışları bulunan kelimeleri tespit edip düzeltmelerini istemiştir. Böylece elde ettiği bulgularla 8. sınıf öğrencilerinin noktama işaretleri ile yazım kurallarını uygulayabilme başarılarını belirlemeye çalışmıştır. Araştırma sonucunda ise kız öğrencilerin noktalama işaretleri ile yazım kurallarını uygulama düzeyi puan ortalamalarının erkeklerle göre daha yüksek olduğu neticesine ulaşmıştır.

Bazı yazım kurallarını uygulama becerilerinin incelendiği bir diğer araştırmada (Uludağ 2002) eğitim fakültesi ikinci sınıf öğrencilerinin işitme yoluyla metin oluştururken yazım kurallarından “dE” ve “ki” bağlacı ile “mİ” soru ekini uygulama becerileri, kayıtlı oldukları program ve cinsiyete göre incelenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Öğretmen Adaylarının Bazı Yazım Kurallarını Uygulama Beceri Düzeyi Tespit Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizi sonucunda Eğitim Fakültesi ikinci sınıf öğrencilerinin, kayıtlı oldukları programa ve cinsiyete göre “dE” ve “ki” bağlacı ile “mİ” soru ekini uygulama beceri düzeylerinin farklılık gösterdiği bulunmuştur.

Araştırma sonuçlarını sınıf seviyelerine göre incelediğimizde 8. sınıf öğrencilerinin diğer sınıflara göre daha başarılı olduklarını görmekteyiz. 8. sınıf öğrencilerinin sene sonunda girecekleri merkezi sınav için yapmış olduğu çalışmalar bu durumda etkili olmuş olabilir. Dolayısıyla öğrenciler, sınav için girmiş oldukları bu düzenli çalışma sistemini her zaman devam ettirmelidir.

Benzer bir konuyu Karagül'ün (2010) şu çalışmasında da görmekteyiz: İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin noktalama işaretlerini kullanabilme ve yazım kurallarını uygulayabilme becerileri ile Türkçe dersine ilişkin tutumlarını araştıran Karagül, bu doğrultuda öğrencilere farklı türlerde yazma çalışmaları yaptırmış ve ilköğretimin ikinci kademesinde kullanılmakta olan Türkçe ders kitaplarındaki yazım ve noktalama kurallarının işlenişini incelenmiştir. Araştırma neticesinde ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin büyük çoğunluğunun İlköğretim Türkçe Dersi (6, 7, 8. Sınıflar) Öğretim Programı'nda belirtilen yazım kuralları hakkında gerekli bilgi ve beceriye ulaşamadığı; ilköğretim 7. sınıf öğrencilerinin söz konusu yazım kurallarının hiçbirinde %70'in üzerinde bir başarı gösteremediği ve ilköğretim 8. sınıf öğrencilerinin ise programda belirtilen yazım kurallarından %70'in üzerinde yanlış uyguladıkları herhangi bir yazım kuralının bulunmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Araştırma sonuçları anne ve baba öğretim durumuna göre incelendiğinde annesi ya da babası lise ve üzeri öğrenim görmüş olanların öğrencilerin diğerlerine göre biraz daha başarılı olduğu görülmektedir. Bu da eğitim seviyesinin öğrencinin eğitim hayatında etkili olduğunu göstermektedir. Okulda alınan eğitim evde de desteklendiği zaman tam bir başarıya ulaşılabilir. Bu kapsamda bilinçli veliler yetiştirebilmek adına aile eğitim programları düzenlenebilir. Araştırmadan elde edilen bu sonuç ise Çetin'in (2013) çalışmasındaki bulgularla paralellik göstermektedir. Çetin'in ilköğretim 4. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama düzeylerini tespit etmek için yaptığı araştırmasının evrenini Antalya ili Kepez ilçesinde 4. sınıfta öğrenim gören 6883 öğrenci oluşturmaktadır. Çetin araştırma sonucunda öğrencilerin yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeylerinin anne-baba eğitim düzeylerine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığını tespit etmiştir.

Anne meslek grubu açısından sonuçlarda pek bir farka rastlanmazken baba meslek grubuna göre araştırma sonuçları incelendiğinde babası memur ve esnaf olan öğrencilerin araştırma sonuçlarının diğerlerine göre biraz daha yüksek çıktığı görülmüştür.

Benzer bir konuyu Arıcı ve Urgan ile Erdem'in şu çalışmalarında görmekteyiz: Arıcı ve Urgan (2008) Kütahya ili merkez ilçedeki üç okulda öğrenim gören 193 öğrenci ile "Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği" kullanılarak yazılı anlatım uygulama çalışması yapmış

ve ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarının değerlendirilmeye çalışılmışlardır. Çalışma sonucunda, öğrencilerin daha çok yazım, kelime ve noktalama yanlışı yaptığı ortaya çıkmıştır. Buna ek olarak, cinsiyet ve sosyo-ekonomik düzeyin de yazılı anlatım konusunda önemli bir rol oynadığı belirlenmiştir. Erdem (2007) ise dokuzuncu sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarına ulaşma düzeylerini incelediği araştırmasında 3 ortaöğretim okulundaki 150 öğrenci ile çalışmış ve çalışma neticesinde öğrencilerin yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeyleri ile sosyo-ekonomik durumlarına göre anlamlı bir fark göstermediği sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmamızda öğrencilerin en başarılı oldukları yazım kuralı %32.4 oran ile mİ soru ekinin yazımıdır. En başarısız olunan yazım kuralı ise %0.2'lik oranla ki bağlacının yazımıdır. Bu, bize öğrencilerin çok sık karşılaşmadığı yazım kuralları ve noktalama işaretlerinin kullanmada daha çok hata yaptıklarını göstermektedir. Dolayısıyla öğrencilerin konuyla ilgili sıkça hataya düştükleri yerler belirlenerek bu yönde akademik çalışmalar yapılmalı, başta Türkçe ders kitaplarındaki metinler olmak üzere her türlü yazılı ifadenin yazımına özen gösterilmeli ve bunlarda herhangi bir yazım ya da noktalama yanlısının bulunmamasına dikkat edilmelidir. Ayrıca Türkçe ders kitaplarında yer alan yazım ve noktalama kurallarının öğretimi ile ilgili etkinliklerin sayısı da artırılmalıdır.

Bu durum dikkate alınarak öğrenci başarısının düşük olduğu noktalama işaretleri ile yazım kurallarının doğru kullanımına yönelik etkinliklere ağırlık verilmeli, yapılan hatalar göz önünde bulundurularak öğrencilere yazım kılavuzu kullanma alışkanlığı kazandırılmalı ve bu kılavuzlarda noktalama ve yazım kurallarının kullanım esasları gerekçeleriyle açıklanmalıdır.

Söz konusu işaretlerin ve kuralların öğretime ilişkin yazma çalışması yapılmalı, gerekirse bu yazma çalışmaları için öğrencilere fazladan zaman verilmelidir. Öğrencilerin bu konuda yaptıkları olumlu davranışlar ve çalışmalar ise ödüllendirilmelidir.

Özellikle Türkçe derslerinde bu konuda gerekli inceleme ve düzeltmeler yapılmalı, ayrıca diğer branş öğretmenleri de öğrencilerin yazılı metinlerinde bu kuralların doğru kullanılması hususunda gereken özeni göstermelidir.

Okullarda yapılan yazılı sınavlar öğrencilerin yazım ve noktalama kurallarını uygulama beceri düzeylerini kontrol etmek için de kullanılmalı, sınav sonrası öğrencilere yaptıkları hatalar gösterilmelidir. Yazım ve noktalama kurallarının öğretiminde farklı yöntem ve tekniklerden de faydalanılmalıdır.

Kaynaklar

- ARICI, A.F. ve UNGAN, S. (2008). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarının bazı yönlerden değerlendirilmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20, 317 – 328.
- BAĞCI, H; (2011). İlköğretim sekizinci sınıf öğrencilerinin noktalama işaretleri ile yazım kurallarını uygulayabilme düzeyi. *Turkish Studies*, 6(1), 693-706.
- BAYRAM, Y. ve ERDEMİR, A.; (2006). Amasya'daki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin imla kurallarını kullanma düzeyleri üzerine bir değerlendirme. *Millî Eğitim*, 171, 140 – 155.
- BÜYÜKÖZTÜRK, Ş., ÇAKMAK, E.K., AKGÜN, Ö. E., KARADENİZ,, Ş., DEMİREL, F. (2008). Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Ankara, Pegem Yayınları,
- ÇETİN, A. (2013). “İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeyleri”. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- EKİZ, D. (ed.). (2007). Bilimsel Araştırma Yöntemleri, İstanbul, Lisans Yayıncılık.
- ERDEM, H. (2007). “Dokuzuncu sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarına ulaşma düzeyi”. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- <http://notoku.com/betimsel-yontemler/#ixzz40pL5FjsV> (21.02.2016)
- <http://www.bingol.edu.tr/media/204988/sayt-bolum8-Sosyolojide-Nicel-ve-Nitel-Arastirma-Yontemleri.pdf> (21.02.2016)
- KARABUĞA, H. (2011). “Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yazılı Anlatım Çalışmalarında Noktalama İşaretlerini ve Yazım Kurallarını Kullanabilme Düzeyleri”. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Abant Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- KARAGÜL, S. (2010). “İlköğretim 6-8. Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Dersi Öğretim Programında Belirtilen Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulayabilme Düzeyi”. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir. 2010.
- TEKŞAN, K. (2010). Kültür aktarımında yazılı anlatımın rolü. *Tubar*, 27, 595 - 619.
- TOPUZKANAMIŞ, E. (2009). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin imla başarıları. *Turkish Studies*, 4(3), 2171-2189.

- Türk Dil Kurumu; (2011). Türkçe Sözlük (11. bs.) Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- ULUDAĞ, E. (2002). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını uygulama beceri düzeyleri. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4 (1), 97-114.
- ULUDAĞ, E. (2002). Eğitim fakültesi öğrencilerinin bazı yazım kurallarını uygulama becerilerinin kayıtlı olunan program ve cinsiyet bakımından incelenmesi. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4 (2), 23-43.
- YANGIN, B. (2002). Kuramdan Uygulamaya Türkçe Öğretimi, Mersin: Dersal Yayıncılık.
- YILMAZ, O. (2011). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Erzincan örneği. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13 (2), 167-178.

Extended Summary

Objective

The objective in this study is to identify the level of abilities to use the punctuation and spelling of the rules of the students who attend the 5th, 6th, 7th and 8th grades while the text is written with the technique of dictation.

Method

In this study, the *descriptive method* has been used where the current case of the required problem is revealed.

Findings

At the end of the study, several mistakes related to the uses of the spelling rules and the punctuations on the papers collected from the students have been found.

In the dictated text by the students, 53 capital letter mistakes, 4 misuses of the conjunction “dE”, 4 misuses of the interrogative particle “mİ” and 4 misuses of the conjunction “ki” has been made.32.4% of the students succeeded in spelling of the interrogative particle “mİ”. However; the least successful spelling rule was the spelling of conjunction “ki” with the percentage of 0.2% success rate.

In the dictated text, there are 19 full stops, 8 commas, 7 question marks, 2 exclamations, 2 semicolons, 1 triple dot, 1 hyphen, 3 apostrophes. While three dot is the most successfully written punctuation with the rate of 32.4%, the least one is the semicolon with the ratio of 0.2%.

When the study is examined according to genders, the female students are more successful over the male students. Furthermore, the students of 8th grade is the most successful one over the other grade students.

In the study, it has been found out that there is no meaningful connection between the geographical region and the number of the siblings within the scope of written expression skills.

When the results according to the educational background of the parents examined, it has been revealed that the students whose parents are high school or above graduates acquired better results than others.

There has been no significant distinction in the results, given the mother's occupational backgrounds. When analyzed according to the father's occupational group, the students whose fathers are civil servant or tradesman had higher results..

Discussion

The data obtained from the examination of written expression practices of 404 students has shown that secondary school students are not able to acquire the required abilities to use punctuation and spelling rules which are the fundamental elements of written expression in a desired level.

It is hard to connect the defects in the use of spelling and punctuation rules to a single cause. The success or failures in such cases are likely to be related to the school, teacher and parent attitudes, several social and psychological causes as well as the attitude toward the language, the social economical state of the students, the crowded class size.

The results indicates the educational background of the parents have effect on the education life of the student. The education received at the school succeeds when it is supported at home. In this context, some family education programs can be organized in order to raise the family awareness of the matter.

The result of the study has revealed that students make more mistakes in the use of spelling and punctuations which they do not encounter often. Therefore, some series of academic researches should be done after the mistakes students often made are designated. A strict attention to the spelling of every kind of expression should be paid, starting from the Turkish course books.

Conclusion

Several mistakes have been spotted in the papers collected from the students about the aforementioned spelling rules and the punctuation as a result of the study. Given the fact, more attention to the tasks where the students can correct the spelling mistakes and the punctuation in which the students are not in the desired level should be concentrated on. Moreover, the student must be taught to use the spelling dictionary and the principles of the usage in those dictionaries must be explained with the reasons.

The results indicate that female students are better than the male students; the 8th grade students are better than other grades and the ones whose parents are high school or above graduate are better than other students.

There has been no significant distinction in the results given the mother's occupational backgrounds. When analyzed according to the father's occupational group, the students whose fathers are civil servant or tradesman got higher results.

While the students whose fathers are civil servant or tradesman have higher results, there is no significant difference in the results about the mother occupational background. .

The written exams at the schools should evaluate the student's skill of using spelling rules and punctuation. Student's mistakes should be shown to the students after the exams. Different kinds of methods and techniques should be used to teach the spelling and punctuation rules.